

Bořek Šípek – hezké, ale poněkud nesrozumitelné

Název emise: Český design: Bořek Šípek

Den vydání: 6. června 2021

Hodnota: E (ke dni vydání 39 Kč); Pof. č. 1121

Rozměr známkového obrazu: 23 x 40 mm

Výtvarný návrh: Pavel Sivko

Druh tisku: OF; **Papír:** fil-an-OFF

Tisk: Hradištko, sro.

Tisková forma: 12x PL 4

Náklad: 64 tis. ks (16 tis. PL)

FDC: digitální tisk; **Tisk:** Hradištko, sro.; **Náklad:** 2.800

Známka v neobvyklé podobě je věnována výtvarníkovi Bořku Šípkovi. Šlo o výraznou a obecně známou osobnost, o člověka, který v životě skvěle uspěl, vzdor krajně nepříznivým podmínkám. Jako dítě a pak jako mladík postupně zcela osiřel a v devatenácti odešel do exilu. Oba rodiče mu zemřeli předčasně na zhoubný nádor a tohle krajně znepokojivé osudové předurčení se nad ním vznášelo po celý život. Nakonec ho dostihlo, rakovině podlehl i on...

Léta, která mu byla vyměřena, však vyplnil prací, která mu přinesla nejen uspokojení, ale i uznání v mnoha zemích světa. Na počátku bylo šťastné setkání s René Roubíčkem, pozoruhodnou renesanční osobností působící v řadě uměleckých oborů, zejména v uměleckém sklářství. Ten se stal poručníkem osiřelého Šípka a získal jej pro práci se sklem, které se pak úspěšně věnoval po celý život. Šípek byl typický selfmademan,

v cizině začínal z ničeho. Ale postupně se naučil pět jazyků, v Hamburku vystudoval architekturu, zabýval se filosofií a nebál se od počátku postavit na vlastní nohy. V Nizozemí založil firmu a začal se zabývat navrhováním nábytku. Se svými osobitým designem slavil úspěch, dobře se prodávaly sériově vyráběné věci i individuálně zhotovované sběratelské kousky. Už jako slavný výtvarník se po roce 1989 vrátil do Československa kde založil sklářskou firmu, stal se hlavním architektem Pražského Hradu, vyučoval na několika vysokých školách u nás i v zahraničí, sedm let byl děkanem fakulty architektury liberecké univerzity, působil jako scénograf, kostýmní návrhář, navrhoval podobu expozic na velkých výstavách ... člověku se až nechce věřit, jak to všechno mohl vtěsnat do pouhých čtyřiařidvaceti hodin denně.

Na známce je připomenuto Šípkovo působení na Pražském Hradě, kam ho přivedl Václav Havel. Ten hledal způsob, jak tohle tradiční sídlo hlavy státu zlidštit a přiblížit moderní době. Oba byli umělci, Šípek Havlovy vize dokázal převést do reality (ten styl nazývali moderní baroko) a při té práci se velmi sprátelili. Když pak Havel zemřel, Šípek se podílel na podobě smutečních obřadů. Svého přítele přežil o necelých pět let.

Na známce je skleněný objekt z prostor kanceláře prezidenta republiky na Pražském Hradě. Visí ze stropu vedle schodiště a zjevně si jej tu považují – je vyobrazen na oficiální „hradní“ prezentaci na Twitteru.

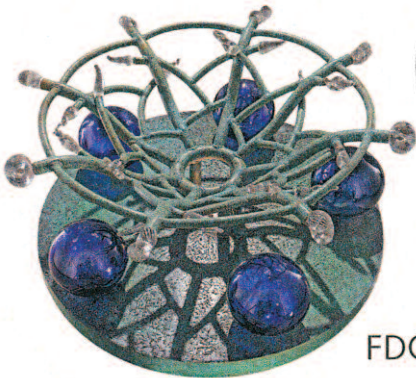

Zkušený autor mnoha známek Pavel Sivko objekt umístil mírně šikmo, jako kyvadlo, a tomu přizpůsobil i polohu nápisů, čímž známce dal neobvyklou dynamiku. Co je to ale platné, když podle mého názoru celá věc (graficky jistě pěkná) vyznívá poněkud nesrozumitelně. Už ten název – Objekt z Pražského Hradu! Neinformovaný divák neví, jestli je to dámský přívěsek na krk, nebo obří lustr. A když k tomu přidáte nominál E, co si asi může pomyslet adresát v zahraničí, který si neumí přčíst ani ten nic neféjající

nápis? Nemělo tam být uvedeno něco i anglicky? Šípek byl přeci mezinárodní designérská hvězda!

Obdobnou výhradu mám k výzdobě na FDC (skleněná fontána), a jasné není ani vyobrazení na razítku (pohár), i když tam bude divák odhadem asi nejbliž, protože takové oboustranné skleničky na šampaňské podle Šípkových návrhů si můžeme dodnes koupit i my. FB

FDC